Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

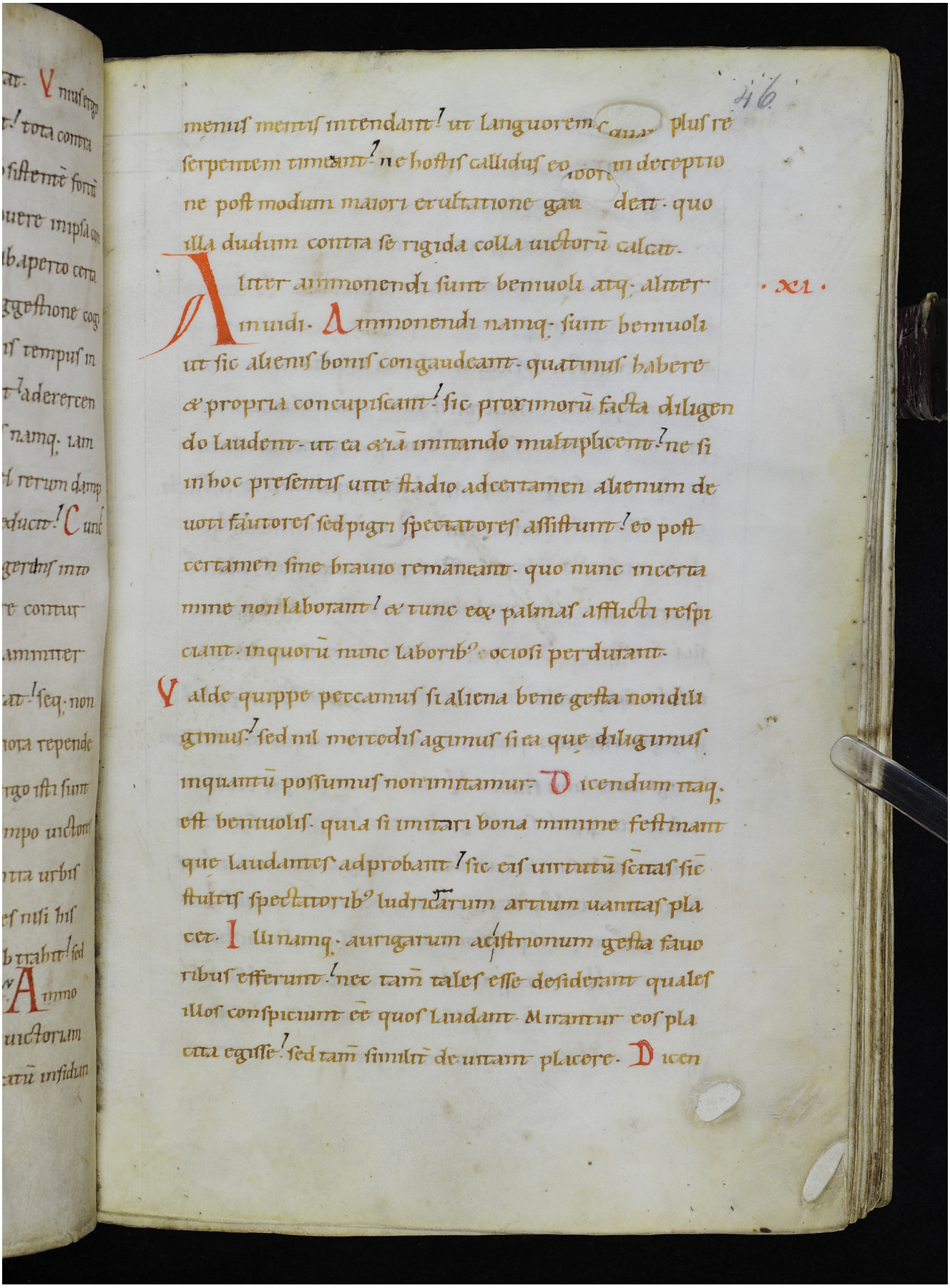

menus mentis intendant! ut languorem cauc plus re
serpentem timeant! ne hostis calliduus eo uoti in decepti o
ne post modum maiori exultatione gau dent. quo
illa dudum contra se rigida colla uictorū calcat.

Aliter ammonendi sunt benuoli atq; aliter · xi ·
inuidi. Ammonendi namq; sunt benuoli
ut sic alienis bonis congaudeant. quatinus habere
& propria concupiscant! sic proximorū facta diligen
do laudent. ut ea erā imitando multiplicent! ne si
in hoc presentis uite stadio adcertamen alienum de
uoti fautores sed pigri spectatores assistunt! eo post
certamen sine brauio remaneant. quo nunc incerta
mine non laborant! & tunc eox palmas afflicti respi
ciant. inquorū nunc laboribo ocioси perdurant.

Valde quippe peccamus si aliena bene gesta nondili
gimus! sed nil meritodis agimus si ea que diligimus
inquantū possumus non imitamur. Dicendum nāq;
est benuolis. quia si imitari bona minime festinant
que laudantes adprobant! sic eis uirtutū sētas sic
stultis spectatoribo ludicrarum artium uanitas pla
cet. Illi namq; aurigarum acistrionum gesta fauo
ribus efferunt! nec tam tales esse desiderant quales
illos conspiciunt ee quos laudant. Mirantur eos pla
cita egisse! sed tam similiū de uitam placere. Dicen